

Rodinné SB so skúškou konfirmandov

text: Dan 1,1-9c

Tak, už je po Veľkej noci. Teraz sa u nás na vidieku prebúdzajú záhrady polia – podľa pranostiky Na Marka uhorky do jarka... Marka bolo v piatok ...

V školách sa blíži záver školského roka, skúšky, odovzdávanie prác ...

V práci sa ľudia sa sústreďujú na to, aby užili svoje rodiny – keďže ceny opäť stúpili ...

Aj cirkev má svoj kolobeh – v cirkevnom roku v túto nedeľu v dávnych dobách pokrstení ľudia na Veľkú noc až do tejto nedele nosili biele rúcha, preto sa jej hovorí aj biela nedeľa. Má aj svoj latinský názov Quasimodogeniti podľa starodávneho textu z 1Pt 2,2, ktorý sa v tento deň spieval na začiatok bohoslužieb. Čítame tam: „Ako teraz narodené nemluvniatka“ ... toto je v preklade ten latinský názov .. možno sa vám vybaví meno hlavnej postavy v historickom románe Victora Huga Chrám matky Božej v Paríži, autor mu dal vlastnosti postihnutého človeka a jeho príznačné meno v latinčine hovorí: „ako teraz narodený“...

V 1Pt 2,2 to pokračuje ďalej: „Ako teraz narodené nemluvniatka túžte po duchovnom čistom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie.“ Myslím si, že je to príhodný text pre našich konfirmandov, ako aj pre každého, kto kráča na začiatku svojho kresťanského života. My, ktorí sme na tej ceste už dlhšie, iste poznáme iný biblický verš – z Žid 5,13-14: „...nikto, kto dostáva mlieko, nechápe slovo o spravodlivosti, lebo je ešte nedospelé dieťa. Len dokonalým patrí tvrdý pokrm, tým, čo návykom sú vycvičení rozoznávať dobré od zlého.“ – aj keď to nie je o takej dokonalosti, ako by si niekto myslel, ale o rozbehnutom živote s Pánom.

Pokrmom začína aj zvláštna kniha proroka Daniela. O tom, ako štyroch mladíkov – možno aj vo veku našich konfirmandov – medzi ostatnými odviekli do zajatia, do ďalekého Babylonu. Boli to evidentne šikovní chlapci, zrejme unesení zo židovskej ješivy, školy ako najúspešnejší a teda aj najperspektívnejší žiaci. Babylonským politikom boli takíto mladíci veľmi dôležití, oni si ich prevychovávajú po svojom a budú potom budovať ich, babylonskú krajinu. Nevieme si to predstaviť, ako môžu uniesť takéto deti a už ich nikdy, nikdy nevrátiť naspäť. To sa deje vo vojnách vždycky a Daniel žil uprostred vojenských miešani národov... Ďakujme Pánu Bohu za 80 rokov mieru, ktoré v tieto dni dožívame a prosíme, aby mier v našej krajine pokračoval.

Štyria židovskí chlapci v cudzom Babylone teraz stoja pred životnou skúškou. Vyzerá, že sú už naozaj dosť inteligentní a správajú sa dospelo na ich vek. V Izraeli bol vekom dospelosti dovŕšený 13. rok života. Už vtedy sa mohli oženiť, už vtedy mohli začať rozhodovať, čo so svojím životom. Oni sa rozhodli – nesplynúť s davom. Veď po prúde plávajú iba mŕtve ryby! Oni musia, musia zachovať svoj izraelský pôvod.

Jednou z pre nich dôležitou hodnotou bola – strava. Židia vo svojom náboženskom presvedčení nejedia bravčové mäso, ale aj mäso z iných zvierat – ťavu, zajaca, damana, jaštericu ... a mnoho iných. Chlapci vo svojich 13-ich rokoch ešte nemohli presne rozoznávať, čo je pre nich čisté a čo nie. Navyše, v tomto Babylone – vzdialenom 2.000 km od ich domova – sa môžu konzumovať zvieratá a mäso, o akých oni chlapci nemajú ani tušenia... Preto sa rozhodli – rázne a urobili všetko preto, aby sa tomu vyhli. Pôvodne ich mali totiž stravovať z kráľovskej kuchyne, lenže tam by bolo všetko to pre nich nebezpečné. Daniel a priatelia si žiadali – iba zeleninu, nič iné. Bolo to pre nich dôležité.

My dnes nad tým asi mávneme rukou – čo tam po jedle, či jedlo nás robí svätejšími pred Bohom. Máme sa dávať zviazať zákonníctvom?

Lenže tu predsa nejde o jedlo. Chlapcom Danielovi, Chananjovi, Míšáélovi a Azarjovi to bolo dôležité. Dnes je medzi ľuďmi tak veľmi rozšírené, že viera, kresťanská viera nie je dôležitá. Nad ňou mávajú rukou. V tomto svete žijú bez Boha – bez Boha na svete.

Pochopiteľne, je to na každom z nás, čo si kto vyberie. Aj v tom Babylone – aj mnohí Izraelci nad tým mávli rukou – veď išlo o život!, o prežitie ich rodín – a tak sa mnohí, zrejme aj väčšina jednoducho podriadila situácii a prispôsobili sa. Hovorí sa tomu: asimilovali sa – a my sa s tým slovíčkom môžeme pohrať, že iba seba „asi milovali“ ... nepozerali na odkaz, aký nejakú svojim deťom, vnúčatám, nepozerali sa na odkaz, ktorý im zanechali ich predkovia, ktorí vytrvali v ich viere. Oni – jednoducho všetko zahodili za hlavu. Keď sa po dvoch generáciách po výnose perzského kráľa Kýrosa budú Izraelci vracat' do svojej domoviny, bude to iba zopár desiatok tisíc ľudí z predtým tak hrdého a početného národa. Ostatok, väčšina ostane tam – asimilovaná, ale iba „asi milovaná“ prostredím, ktoré ich navždy bude vnímať ako cudzincov. To si so sebou napokon obnáša každé spreneverenie sa svojim koreňom.

Bratia a sestry, ale zvlášť vy, milí konfirmandi! Vy ste sa zahryzli do konfirmačnej prípravy. Dosiaľ sme sa naučili všetko to, čo nám hovorí Biblia o Pánu Bohu, o nás, o našom spasení ... pred nami teraz už bude učenie sa o tom, aká je Jeho cirkev a akí sme my v Jeho cirkvi.

Dá sa povedať, že ste prijali – ako prváci – mliečny pokrm a teraz už bude nasledovať aj ten – ako Písmo hovorí – tvrdší pokrm.

Budete vstupovať do ďalších krokov k vašej dospelosti. My vám prajeme, aby sa vám v tom darilo. Aby ste budovali svoj život na dobrom základe a tiež, aby ste stavbou svojho života veľa prinášali aj pre druhých, pre spoločnosť, v ktorej žijete.

Hľa, Daniel s priateľmi obstáli a prinieslo to veľa požehnaní pre mnohých v ich okolí, v ich národe. Ba dosiaľ ich výdrž prináša požehnanie ďalším pokoleniam, aj nám. Tak nech sa páči, aj vy kráčajte do svojho života s pevným odhodlaním stáť tam, kam vás pozýva Svätý Duch! Amen.